

του κ. Πολ. Παπαχριστοδούλου

Τὸ κᾶμα τοῦ ἡλίου σκοῦσε πέ-

Τὸ κᾶμα τοῦ ἡλίου σκοῦσε πέ-

Μία πομπή ἐκ τῶ ἀμαξιῶν, ποῦ

κοιμήθηκαν από θράους θούβοι κι
ἀμίλητοι καὶ τὸ πρωὶ μὲ τ' ἄγρια

Μέσα στην σκοτεινή έκκλησούλα

*Ένα μαύρο ξύλο τζαμωτό άγιω-

3

18

3

Νὰ ἡ μικρὴ πολιτεία φάνηκε. Οἱ

—Καλῶς ἤρτετεν.
—Καλῶς ἔσται.

Οἱ καμπάνες χτυποῦν νὰ διαλα-

Ἡ ἐκκλησιὰ σὰν μερμηγκοφωλιά.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11)

AD. 19 T 10 11 C 11

Φόρεται εἰς γνήσιον τῶν μαζάρων

Ἄρα ἐστέον· τελευτήσεται ἔσπερον·

Τὸν ποταμὸν θίγει διευρύνει ὁ καλλι-

(149) *Φ* *π* 14 *Α* *π*

κυνοῦν, δέονται, παρακαλοῦν, ψ

—Παρατήρ. σῶσε, ἄνοιξε τὰ μά-

—Παναΐα, δρόσισε τὴν ψυχὴν

ονιοῦ του.

Τὸν παράλυτο τὸν στήνουν ὁρθ

Ἰαννά, μεγάλοχαρη!

Ὅλη τῇ νύχτᾳ ἡ Παναῖα δέχει

Είναι τὰ φτωχικά ἀνταλλάγμα
τὰ πρὸς θουρίσμοντι πρὸς Τὴν

θη τους. Ο ήλιος μπαίνει από
μικροπαράθυρα και γάνει δάσ.

θαυρός ὠψώθηκε καὶ φλογίζει αἶνον

Στ' ἄγια πηδᾶ ὁ ἱερέας — οἱ ἱ

νοὶ ταῖς ἀγγελικαῖς ἀσράτοισι δὲ

—Ἡ χάρη σου, ἡ χάρη σου!

— Αξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, με

γὰρ ὄνομα.

18

κλος, ὅση ἡ πλατεῖα γεωπιαστός

ἀπεβόκετο ἐβόλετο καὶ τὸ ρῆθμον

...το κομμάτι ανάγει τη δι

AD. 19 T 10 11 C 11

Φόρεται εἰς γνήσιον τῶν μαζάρων

Ἄρα ἐστέον· τελευτήσεται ἔσπερον·

Τὸν ποταμὸν θίγει διευρύνει ὁ καλλι-

(149) *Φ* *π* 14 *Α* *π*

